

imenovao zajedničke knezove za sva tri otoka, već je na svaki otok slao svojeg zastupnika, koji se katkad kitio naslovom *vicecomes*, a katkada *comes*. Najduže je bio knezom u Korčuli Marko Crixani iz Splita, koji se javlja već u svibnju 1408. i kao takav se spominje sve do listopada 1411. Ako ćemo vjerovati Farlati-Coletiju, u g. 1409. bila je prekinuta za neko vrijeme njegova uprava; Farlati naime navodi, da je te godine bio Dubrovčanin Ivan Gozze po nalogu splitskog vojvode Hrvoja knezom Korčule. Čini se, da Korčulani nijesu bili uvijek zadovoljni Crixanijevom vladom, jer ima jedan zaključak korčulanskog vijeća iz g. 1410., kojim se zaključuje, neka kancelar Antonije pođe u Bosnu i tamo pozove bana Ivana za kneza Korčule za buduću godinu; ako to ne bude moguće, neka pozove za kneza protovestiara Žoru, koji već jednom u doba bosanskog vladanja bijaše knezom Korčule. Zanimljiv je ovaj zaključak, jer su Korčulani u doba Hrvojeve vlasti imali pravo ili su barem držali, da ga imaju, da sami utječu na postavljanje kneza. Koji je baš imalo uspjeh Antonijevo poslanstvo i da li je bilo uopće i odaslano, ne znamo. Samo je sigurno to, da nam se Marko Crixani i dalje spominje kao korčulanski knez.¹¹³ To stanje potraja do listopada 1411.; od tada vidimo Mihajla de Chaboga iz Dubrovnika, protovestiara u Hrvojevoj službi, ujedno kao i zajedničkog kneza Korčule, Hvara i Brača. Kao Kabogin vikar u Korčuli spominje nam se najduže vremena Franjo de Petrachis iz Splita, veliki kavgadžija, koji se često svađa s plemićima, sa sucima i kancelarom, kako se to vidi iz sudbene knjige, u kojoj su zabilježene njegove parnice. Već u ožujku 1413. nema više spomena o Kabogi, već se toga istog mjeseca spominje Franjo de Petrachis direktno kao Hrvojev vikar. Mi vidimo, da vojvoda Hrvoje u doba od g. 1405. do 1413. noseći i sam naslov kneza Korčule, Brača i Hvara kao kakav suvereni vladar, daje negda upravu tih otoka zajedničkom knezu, koji za svaki otok imenuje posebnog vikara, a negda opet za svaki otok imenuje direktno svojeg zamjenika, koji upotrebljava razne naslove (*vicecomes*, *comes*, *vicarius*).

¹¹³ O knezovima i vikarima vidi Paulinijev *Catalogo*, notarijalne, sudbene i računske knjige korčulanskog arhiva i isprave arhiva Arneri. Zaključak korčulanskog velikog vijeća od g. 1410. donosi Paulini u pogl. VI i veli, da je zapisan u jednom starom dokumentu arhiva obitelji Arneri. Taj dokument naziva »una memoria autentica«. O Ivanu Gozze Dubrovčaninu kao knezu g. 1409. vidi Farlati-Coleti VI, p. 337.